

«Παρεμβαίνοντες...»

Οί «ὀρθόδοξοι Πάπες»

ἢ ὅταν ἀπουσιάζη τὸ Γνήσιο Ἐκκλησιαστικὸ Φρόνημα

Ὁ Πάπας, σύμφωνα με τις ἀποφάσεις τῆς Α΄ Βατικανῆς Συνόδου (1870), ἔχει καθορισθῆ ὡς «ἀλάθητος», ὅταν ὁμιλῇ «ἐκ καθέδρας», εἶναι «ἀνώτερος» ἀπὸ τις Συνόδους καὶ μάλιστα τις Οἰκουμενικές, ἀφοῦ αὐτὸς ἔχει δῆθεν τὸ θεόσδοτο χάρισμα νὰ κρίνη κατὰ πόσον μία Σύνοδος ἀποφασίζει σωστὰ ἢ ὄχι.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς νοοτροπίας, ἡ ὁποία δημιούργησε πολλὰ δεινὰ στὸν Δυτικὸ Χριστιανισμό, ἐμφανίσθηκαν οἱ Μεταρρυθμιστὲς Προτεστάντες, οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον ἀμφισβήτησαν τὸ *ἀλάθητο τοῦ Πάπα*, ἀλλὰ **κατέληξαν στὸ σημεῖο, ὥστε ὁ καθένας νὰ γίνῃ ἕνας πάπας, ποὺ κρίνει ὅλους τοὺς ἄλλους.**

* * *

Δυστυχῶς, αὐτὴ ἡ νοοτροπία εἰσήχθη καὶ μέσα στὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπὸ Κληρικούς καὶ θεολόγους, καὶ ἐκφράζεται ὡς ἕνας «ὀρθόδοξος παπισμός», ὅταν ὁ κάθε θεολόγος ἢ *θεολογῶν* ἐκδηλώνῃ *παπικὲς νοοτροπίες*, ἀφοῦ, μάλιστα, ὡς δῆθεν ἀλάθητος αὐθεντία, **ὑποτιμᾷ καὶ ἀρνεῖται ἀκόμη καὶ τὸν ἀποστολοπαράδοτο Συνοδικὸ Θεσμὸ τῆς Ἐκκλησίας.**

Ἔτσι, κατὰ καιροὺς, ὅπως καὶ στὶς ἡμέρες μας, ἐμφανίζονται κάποιοι ποὺ ἔχουν καταρτίσει ἕνα *ιδεολογικὸ σύστημα* καὶ βάσει αὐτοῦ κρίνουν τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα, δημιουργώντας ἕνα *ἀσφυκτικὸ κλίμα* στὸ περιβάλλον τους, ποὺ δὲν ἀφήνουν κανέναν νὰ *ἀναπνεύσῃ*, ἀφοῦ **ὅλοι οἱ ἄλλοι θεωροῦνται δῆθεν ὡς ἀδαιεῖς, αἰρετικοί, «χλιαροὶ» κ. ἄ.**

Αὐτοὶ οἱ «**παπίζοντες ὀρθόδοξοι**», ὅταν συναντήσουν κάποιον ποὺ συμφωνεῖ ἀπολύτως με τις ἀπόψεις τους, τὸν ἐπαινοῦν μέχρι «τρίτου οὐρανοῦ», ὅτι εἶναι «παραδοσιακός» καὶ ὀρθόδοξος θεολόγος, ὅτι ὑπερασπίζεται τὴν ὀρθόδοξη Ἀλήθεια, ὅτι στηρίζει πνευματικὰ τοὺς πιστοὺς κ.ἄ. **Καὶ** ὅταν αὐτὸς ὁ ἴδιος «παραδοσιακός» θεολόγος σὲ κάποια στιγμή ἐκφράσῃ μία ἄποψι ποὺ εἶναι ἀντίθετη με τις ἰδικές τους «*παπικὲς*» *ἀντιλήψεις*, τότε τὸν κατηγοροῦν, ὅτι «μεταλλάχθηκε», ὅτι «ἐπληξε τὸ θεολογικὸ του κύρος» κ.ἄ.

* * *

Λυπᾶται κανεὶς γι' αὐτὴν τὴν νοοτροπία συγχρόνων «ὀρθοδόξων *παπικῶν*», οἱ ὁποῖοι ἀνάγονται σὲ *αὐθεντίες* καὶ κριτὲς τῶν πάντων, τοὺς «ἀνεβάζουν» καὶ τοὺς «κατεβάζουν» με τὰ ἰδικὰ τους νοσηρὰ κριτήρια.

■ **Πρόκειται γιὰ μία παθογένεια, γιὰ μία σχιζοφρενικὴ συμπεριφορὰ, γιὰ μία παράνοια, γιὰ ἕνα «διπολικὸ σύνδρομο»...**

Νοσταλγεῖ κανεὶς τὴν ἐπικοινωνία με εὐλογημένους Κληρικούς καὶ Λαϊκοὺς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν **Γνήσιο Ἐκκλησιαστικὸ Φρόνημα**, καὶ ξέρουν **νὰ ἀγαποῦν** τοὺς ἄλλους με τὸν ἰδιαίτερο χαρακτήρα τους, ξέρουν **νὰ ἐκτιμοῦν** ἢ ἀκόμη καὶ **νὰ κρίνουν «ἀγαπητικά» καὶ εὐαγγελικά**, ξέρουν νὰ δημιουργοῦν πλησίον τους μία ἀτμόσφαιρα καλῶς νοουμένης ἐλευθερίας.

■ **Πάντως, εἶναι φοβερὸ καὶ τελικὰ διαβολικὸ τὸ νὰ πολεμᾷ κανεὶς τοὺς ἄλλους με «παπικὴ» νοοτροπία, ποὺ ἐκφράζεται ὡς δῆθεν «ζήλος» καὶ «ὀρθόδοξη ὁμολογία». Εἶναι ὄντως φοβερὸ καὶ δαιμονικὸ!...**

Ὁ Ἐρανιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

4.6.2023 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀγίου Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου ΚΠόλεως